

Olemme saaneet kuulla ja nähdä viimepäivinä järkyttäviä uutisia Japanin maanjäristysalueelta. Emme kykene käsittämään sitä tuhon määrää ja paikallisten eloonjääneiden ihmisten surua, heidän menettäessään läheisiään ja rakkaitaan tämän hirmuisen luonnonkatastrofin seurauksena.

Keskustellessani erään ihmisen kanssa tästä kauheasta tilanteesta, hän totesi, *ettei Jumalaa ole.* "Ei Jumala voisi sallia tällaista hävitystä maanpäällä." Kuinka monen huuililla onkaan pyörinyt juuri tuon kaltaisia kommentteja viimepäivinä. Inhimillinen ihminen, joka ei Jumalaa tunne, luonnostaan ajattelee juuri näin. On niin vaikea käsittää, miten tällainen olisi oikeudenmukaista ketään kohtaan, mutta olemmeko ajatelleet asiaa Jumalan näkökulmasta? Ihmiset ovat eläneet täysin piittaamatta Jumalasta, eläen synnissä, siinä etsien hekumaa ja himojen täyttymyksiä. Toiset ratsastavat talouden kasvuvuosilla rikastuttaen itseään, - siinä ahnehtien heidän mieleen ei edes astu, että Jumala olisi kiinnostunut heistä! - Kun sitten maa järkkyy heidän jalkojensa alla, he osoittavat syyttävän sormensa Jumalaa kohti. Haluan vain meidän ajattelevan, onko meillä todella valta syyttää Jumalaa Hänen luomakuntansa tapahtumista? - Jumalaa, josta emme ole piitanneet elämämme menestyksen päivinä? Meille ja myös Japanissa on kyllä julistettu evankeliumia monien lähetystyöntekijöiden kautta, mutta he eivät tahdo kuulla ja ottaa vastaan pelastusta Jeesuksessa sielullensa.

"Jumala ei säästänyt enkeleitä, jotka tekivät syntiä, vaan syöksi heidät syvyyteen, pimeyden kuiluihin, jättäen heidät säilytettäviksi tuomiota varten." 2.Piet.2:4[*JKR]

Me emme tiedä, ovatko nämä tilanteet Jumalan rangaistusta kansakuntaa kohtaan, mutta emme myöskään ole oikeutettuja pöyhkeilemään Jumalan edessä. Kysymys, miksi näin tapahtui, tulisi jo tässä vaiheessa esittää ennen kaikkea Jumalaa kunnioittaen. Hän on kyllä pitkämielinen ja armollinen, Hän on kyllä antanut armonaikaa ihmisille, heidän löytääkseen Jumalan tuntemusta.

Emme me ole täällä Suomessa sen kummempassa asemassa. Olemme saaneet nauttia monta hyvää armon vuotta, mutta olemmeko etsineet Herran tuntemusta, Hänen armoihinsa pääsemistä? En tarkoita mitään rituaalia tai edes *lapsen pään kastelua*, vaan todellista Jumalan tuntemusta. Löytyykö sitä enää kansakuntamme keskeltä?! Entäpä jos seuraava katastrofi kohdistuu tänne, niin epätodennäköiseltä, kuin se tuntuukin, *mutta mitä sitten ajattelemme, kun niin käy?*

Haluan meidän pohtivan asioita enemmän Jumalan näkökulmasta. Hän ojentaa rakkaudessaan lahjaa, antaakseen yltäkylläisen elämän jokaiselle, joka

Häneen uskoo, mutta mitä me teemme? - Vihastutameko Hänet pahoilla teoillamme ja piittaamattomuudellamme? Se on Raamatun mukaan mahdollista:

"He ovat herättäneet kiivauteni jumalilla, jotka eivät ole jumalia, ovat vihoittaneet Minut turhilla jumalillaan." 5.Moos.32:21[*JKR]

Raamatun lehdillä olevan kertomuksen mukaan, erään kerran Jumala pyyhkäisi kokonaisen kaupungin pois maanpäältä. Sillä tapahtumalla oli omat syynsä ja merkityksensä. Luepa Sanasta tämän kaupungin kohtalon ja tuhon todellisista syistä:

"Tämä oli sisaresi Sodoman synti: Ylpeys, leivän yltäkylläisyys ja huoleton lepo hänellä ja hänen tyttärillään. Mutta kurjalle ja köyhälle hän ei antanut apua. He korskeilivat ja tekivät kauhistuksia minun edessäni. Nähdessäni sen minä toimitin heidät pois." Hes.16:49-50

Vielä pahemmin Jumalaa vastaan rikkoneita olemme me ja monet kansat tuon tuon jälkeen. Jumala on kuitenkin ollut pitkämielinen, eikä ole tuhonnut koko ihmiskuntaa, vaikka pahuutemme tähden sen ansaitsemmekin. Pelkästään israelilaisia kohdanneet katastrofit pakkosiirtolaisuuksineen olivat ennustetut vuosia ennen niiden tapahtuttua. Heitä kyllä varoitettiin, mutta he tappoivat kaikki heidän luokseen lähetetyt profeetat. (Matt.23:35-36) Armollinen Jumala lupasi kuitenkin palauttaa jäännöksen Israelin kansasta ja tänään voimme nähdä Jumalan armon ja rakkauden osoituksena Israelin, itsenäisen valtion, kaikesta ympäröivistä vihollisistaan huolimatta.

Kysymys kuuluu, mitä me teemme tällaisessa tilanteessa? - me, jotka olemme vielä hengissä ja elämme ja saamme tehdä valintoja suhteestamme Jumalaa kohtaan? *Jatkammeko vain irvailua Häntä vastaan, väittäen, ettei Jumala voisi näin toimia ja ettei Häntä ole, kun tällaista tapahtuu?!*

En ole kenenkään tuomari, enkä näin voi sanoa syitä ja syntyjä, miksi Japania on kohdannut tällainen katastrofi. Tiedän vain sen, että jokaisen ihmisen tulisi olla valmis kohtaamaan Luojansa tulepa kuolemamme hetki sitten yksittäin, tai sitten tällaisessa hirmuisessa *joukkokuolemassa*.

Lähtömme aika koittaa ajallaan, halusimmepa tai emme. Siihen meidän tulee varautua ja kiinnittää huomiomme näidenkin tilanteiden keskellä. Tehtävämme on antaa sovittaa itseemme armollisen Jumalan kanssa, Hänen, joka rakastaa meitä jokaista, eikä tahtoisi kenenkään hukkuvan iankaikkiseen kadotukseen.

Ajattelin viimepäivien uutisia seurattessani, mikä voisi olla parempaa ihmiselle, kuin joutua tuollaisten luonnonvoimien riepoteltaviksi? - Siinä pohtiessani, en voinut olla ajattelematta lukemaani kirjaa, jossa eräs mies kertoo kokemuksensa, kuinka Jumala lähetti hänet 23 minuutiksi helvettiin, kokemaan ja näkemään sen kauheudet. Luettuani tuota kirjaa, ajattelen tämän katastrofin olevan vasta vain pieni "*tukkapöly*" verrattuna tuohon ikuiseen helvetin tuleen. Ihmisen joutuessa hirvittävään kärsimykseen, hän alkaa odottaa loppuaan. Hän tietää, että se tulee. Pahasti haavoittuneena, veden alle vajonneena ja puristuksessa romukasojen väliin hän tiedostaa lopun olevan

lähellä. Hän saattaa ajatella, että pian tämä kipu päättyy ja sitten helpottaa, - mutta HELVETTI ON IKUINEN!! Se ei pääty koskaan ja siellä kiusaavat pahan demonit eivät koskaan lakkaa kiusaamasta ja ahdistamasta ihmis-sieluja, joita he suuresti vihaavat. Sitä ja sinne joutumista meidän tulisi pelätä! (Matt.10:28) Joku ihminen vertasi tuhon jälkiä, että ne "ovat suoraan helvetistä." - Todennäköisesti kielikuvaa käyttänyt ei kuitenkaan tiedä, minkälaista todellisuudessa helvetissä on.

"Eikö tämä tule sinulle siitä, että hylkäät Herran, Jumalasi, kun Hän tahtoo kuljettaa sinua oikealla tiellä?" Jer.2:17

Tiedän jonkun ajattelevan, että ne "hihhulit" taas pelottelevat "helveti-puheillaan."

- Mutta entä jos eräänä päivänä havaitset talosi olevan tulella. Muistat lapsesi viereisessä huoneessa ja puolisoosi nukkuvan vierelläsi syvää unta. - Mitä teet? Lasketko rauhallisesti pääsi tyynylle toivoen, ettei kukaan perheenjäsenistäsi vain heräisi tulen rätinä ja putoileviin katon kappaleisiin? - Tuskin meistä kukaan olisi niin hullu, ettei yrittäisi pelastaa perhettään ja itseään palavasta rakennuksesta. Kuitenkin olemme valmiita hyppäämään helvetin kuiluihin toivoen, etteivät muutkaan perheemme jäsenet paljoa asialla päättään vaivaisi!

Jumalan tahto ei ole, että joudut helvettiin. Se paikka on luotu perkelettä ja hänen enkeleitään varten, mutta kenenkään ihmisen ei pitäisi joutua sinne! (Joh.3:17-18) - Jumala ojentaa sinulle pelastusköyttä, pelastusmahdollisuutta Poikansa kuoleman ja ylösnousemuksen kautta. Hän on säättänyt, että jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi ja pääsee näin iankaikkiseen elämään.

Jumalan ihmeellinen lupaus on sinulle tänä päivänä, ettei ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Jeesuksessa Kristuksessa! (Room.8:1) - Joko sinä olet antanut pestä pois syntisi? Joko sinä olet matkalla kirkkauden maahan? - Tule Jeesuksen tykö! Hänen luonaan ja omanaan sinun ei tarvitse pelätä helvetin kauhuja, kuoleman hetkeä, eikä sitä, mihin joudut elämäsi päätyttyä. JEESUS RAKASTAA SINUA! Tule Hänen omakseen jo tänään!!

Muistamme myös siunaten rukouksissamme rakkaitansa menettäneitä omaisia tämän tuhon keskellä. Jospa mahdollisimman moni heistä alkaisi etsiä todellista ja elävää Jumalaa. Muistetaan myös kotinsa ja toimeentulonsa menettäneitä.

- Herra, armahda ja auta tuota kansaa nousemaan näistä koettelemuksista. Herra, kutsu ja vedä heitä armossasi pelastukseen, Poikasi Jeesuksen Kristuksen kertakaikkisen uhrikuoleman tähden.

- Aamen -

Pasi Kallio
Sohjohtaja / Nettityöntekijä
Seinäjoen helluntaiseurakunta
pasitherock@gmail.com
www.uri.fi/pasikallio